

Lovtidende A

2015

Udgivet den 16. december 2015

8. december 2015.

Nr. 1579.

Bekendtgørelse af lov om vandløb¹⁾

Herved bekendtgøres lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 1208 af 30. september 2013, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1461 af 17. december 2013, § 1 i lov nr. 1630 af 26. december 2013, § 16 i lov nr. 86 af 28. januar 2014 og § 148 i lov nr. 1520 af 27. december 2014.

De ændringer, der følger af § 3, i lov nr. 1631 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om vandplanlægning), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af miljø- og fødevareministeren, jf. § 17, stk. 2, i lov nr. 1631 af 26. december 2013.

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Ved denne lov tilstræbes at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand.

Stk. 2. Fastsættelse og gennemførelse af foranstaltninger efter loven skal ske under hensyntagen til de miljømæssige krav til vandløbskvaliteten, som fastsættes i henhold til anden lovgivning.

§ 2. Lovens regler om vandløb finder også anvendelse på grøfter, kanaler, rørledninger og dræn samt søer, damme og andre lignende indvande.

Stk. 2. Loven finder kun anvendelse på vandløb, hvis tilstedeværelse og vedligeholdelse flere end en enkelt har interesse i. Miljø- og fødevareministeren kan dog bestemme, at loven finder anvendelse på andre vandløb, såfremt disse opfattes som offentlige vandløb, jf. § 9.

Stk. 3. Loven finder desuden anvendelse på anlæg til indtagning og indpumpning samt videreledning af vand til bevanding af skelgrøfter i marsken ved Tønder.

Stk. 4. Loven omfatter endvidere diger, sluser, broer og andre anlæg i og ved vandløb.

Kapitel 2

Om vandløbs almindelige benyttelse m.v.

§ 3. Det er tilladt enhver grundejer at sænke grundvandet på egen ejendom til den for dyrkningen nødvendige dybde

ved almindelig udgrøftning og dræning med afløb til bestående vandløb uden anvendelse af pumpeanlæg.

Stk. 2. Det er tilladt ejeren af en grund, der støder op til et vandløb (bredejeren), fra egen grund at aflede såvel overfladevand som vand fra almindelige drænings- og udgrøftningsanlæg til vandløbet.

Stk. 3. Såfremt der inden for en afstand af 6 km oven for et registreret dambrug, jf. § 53, foretages foranstaltninger, der kan være til ulempe for dambrugeren, skal der med mindst en uges varsel gives ejeren eller brugeren af dambruket underretning om, hvornår arbejdet påbegyndes. Underretning kan dog undlades ved vedligeholdelsesarbejder i offentlige vandløb, når det af regulativet, jf. kapitel 5, fremgår, hvornår arbejderne udføres.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der i regulativer for offentlige vandløb i nærmere afgrænsede områder til imødegåelse af virkningerne af okkerudledning kan fastsættes bestemmelser om regulering af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2.

§ 4. Vandløb, hvor der er flere bredejere, og som ikke er undergivet særskilt ejendomsret, er åbne for almenheden for sejlads med ikke-motordrevne småfartøjer. Retten må ikke udøves til skade eller ulempe for vandløbet eller for andres jagt, fiskeri eller rørsær.

Stk. 2. Den, der lovligt spærrer for sådan sejlads, skal anvise anden adgangsvej over sin ejendom.

Stk. 3. Vandløbsmyndigheden, jf. § 7, stk. 1, kan fastsætte begrænsning i sejladsretten og på offentlige vandløb tillade sejlads med andre fartøjer end nævnt i stk. 1.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2009, nr. L 20, side 7.

Stk. 4. Vandløbsmyndigheden kan fastsætte gebyr til vandløbets vedligeholdelse for sejlads med større eller motordrevne fartøjer på offentlige vandløb.

§ 5. Retten til at benytte vandløbene efter bestemmelserne i §§ 3 og 4 må ikke udøves med hensyn til vandløb, der udelukkende er anlagt til særligt formål eller for en bestemt kreds af grundejere, eller hvor der ved tidligere lov er truffet anden bestemmelse.

§ 6. Ingen må uden vandløbsmyndighedens tilladelse ændre vands naturlige afløb til anden ejendom eller hindre det naturlige afløb af vand fra højere liggende ejendomme.

Stk. 2. Ingen må uden vandløbsmyndighedens tilladelse bortlede vandet fra vandløb, forandre vandstanden i vandløb eller hindre vandets frie løb.

Stk. 3. Ingen må foretage beplantning så nær rørlagte strækninger af vandløb, at der kan være fare for, at rørledninger beskadiges eller tilstoppes.

Kapitel 3

Vandløbsmyndigheden

§ 7. Kommunalbestyrelsen er vandløbsmyndighed for de vandløb m.v., der er omfattet af loven, jf. § 2, og for pumpe-lag m.v., jf. kapitel 9.

Stk. 2. Uenighed mellem vandløbsmyndigheder afgøres af miljø- og fødevareministeren.

§ 7 a. Vandløbsmyndighedens tilladelse eller godkendelse efter denne lov kræves ikke til udførelse af foranstaltninger, som er påbudt efter §§ 19 d-19 f eller i en fredning efter lov om naturbeskyttelse. Spørgsmål om erstatning i anledning af sådanne foranstaltninger afgøres efter reglerne i lov om naturbeskyttelse.

Kapitel 4

Klassifikation af vandløb og anlæg

§ 8. Vandløb inddeles i offentlige og private.

§ 9. Til offentlige vandløb henregnes

- 1) de vandløb, der efter de hidtil gældende regler er optaget som offentlige vandløb, og
- 2) de vandløb, som vandløbsmyndigheden bestemmer skal optages som offentlige vandløb.

Stk. 2. De anlæg, der er nævnt i § 2, stk. 4, medregnes som del af det vandløb, ved hvilket de er beliggende, medmindre de særskilt er optaget i en højere klasse.

Stk. 3. De enkelte strækninger af et vandløb, der gennemløber flere kommuner, kan henregnes til forskellige klasser af vandløb. Dog må de lavere liggende strækninger ikke henregnes til en lavere klasse end de højere liggende strækninger.

Stk. 4. Vandløb, der er udført som led i en landvinding, hvortil der er ydet statsstøtte, kan vandløbsmyndigheden kun optage som offentlige vandløb med miljø- og fødevareministerens tilladelse.

§ 10. Vandløbsmyndigheden kan træffe afgørelse om, at et vandløb skal udgå af den hidtidige klasse.

§ 11. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om ændret klassifikation af vandløb efter § 10, om vandløbsmyndighedens opgaver i forbindelse med ændret klassifikation og om registrering af vandløb.

Kapitel 5

Regulativer for offentlige vandløb m.v.

Offentlige vandløb

§ 12. For offentligt vandløb udarbejder vandløbsmyndigheden et regulativ, som foruden en tydelig betegnelse af vandløbet skal indeholde bestemmelser om:

- 1) vandløbets skikkelse eller vandføringsevne,
- 2) vandløbets vedligeholdelse, jf. stk. 4 og kapitel 7,
- 3) ændringer i retten til sejlads, jf. § 4, stk. 3,
- 4) restaureringsforanstaltninger, jf. kapitel 8, og
- 5) beslutning om friholdelse af arealer langs vandløb, jf. § 69.

Stk. 2. For det område, der er omfattet af vedtægten for Digelaget for Marsken ved Tønder, skal regulativet endvidere indeholde bestemmelser om ret til at foretage indtagning og indpumpning samt videreledning af vand fra Vidå-systemet til de kanaler, der anvendes til bevanding af skelgrøfter.

Stk. 3. Vandløbsmyndigheden kan i regulativet for Gudenåen fastsætte, at ejere af opstemningsanlæg til udnyttelse af vandkraften i Gudenåen til elproduktion har pligt til at foretage vandløbsvedligeholdelse.

Stk. 4. Der kan i regulativet for offentlige vandløb, for hvilke det af vandplaner efter miljømålsloven fremgår, at der skal foretages en indsats, fastsættes bestemmelse om ændret vedligeholdelse således, at vandløbet eller dele heraf ikke eller kun i særlige tilfælde må vedligeholdes.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at regulativerne skal indeholde bestemmelser om andre forhold end nævnt i stk. 1 og 2.

§ 12 a. Ændring af regulativer for offentlige vandløb, der gennemløber flere kommuner, kan kun ske under behørig hensyntagen til det samlede vandløbssystem.

§ 13. Regulativer ligger til gennemsyn hos vandløbsmyndigheden og kan købes samme sted.

§ 13 a. I offentlige vandløb, for hvilke det af vandplaner efter miljømålsloven fremgår, at der skal ske en indsats, kan vandløbsmyndigheden først ændre vedligeholdelsen, når myndigheden har indhentet godkendelse hertil hos de statslige myndigheder.

§ 14. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om udarbejdelse og revision af regulativer, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne, om deres samarbejde med andre myndigheder, om offentlighedens medvirken og om udelukkende digital annoncering.

Private vandløb

§ 15. Vandløbsmyndigheden kan fastsætte bestemmelser om vandløbets skikkelse eller vandføringsevne.

Kapitel 6

Regulering m.v. af vandløb og anlæg af nye vandløb

Regulering af vandløb

§ 16. Ved regulering af et vandløb forstås ændring af vandløbets skikkelse, herunder vandløbets forløb, bredde, bundkote og skråningsanlæg, medmindre foranstaltningerne er omfattet af kapitel 8 eller kapitel 10.

§ 17. Vandløb må kun reguleres efter vandløbsmyndighedens bestemmelse.

Tørlægning af eller sænkning af vandstanden i søer

§ 18. Sænkning af vandstanden i eller tørlægning af søer må kun foretages efter vandløbsmyndighedens bestemmelse.

§ 19. Arealer, som fremkommer ved sænkning af vandstanden i en sø eller ved tilvækst, tilhører ejerne af de tilstødende ejendomme, således at enhver af disse ejer det areal, der ligger vedkommende ejendom nærmest.

Stk. 2. Ejers søen ikke af ejerne af de tilstødende ejendomme, tilhører de arealer, der fremkommer ved sænkning af vandstanden eller ved tilvækst inden for søens grænser, dennes ejer.

§ 20. Pålægges der et areal, som opstår ved sænkning af vandstanden i en sø, bidrag til udgifterne ved vandstands-sænkningen, kan ejeren af arealet frafalde ejendomsretten hertil. Efter vandløbsmyndighedens nærmere bestemmelse tildeles arealet i så tilfælde andre, der er villige til at overtage ejendomsretten. Tillægges arealet ikke en tilstødende ejendom, må der sikres fornøden adgangsvej til arealet.

Anlæg af nye vandløb

§ 21. Nye vandløb må kun anlægges efter vandløbsmyndighedens bestemmelse, jf. dog § 3, stk. 2.

§ 22. Udgifterne ved anlæg af nye vandløb afholdes af de grundejere, der ønsker anlægget udført, samt af de grundejere, der ønsker at medbenytte det.

Stk. 2. Spørgsmål om fordeling af udgifterne kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Fælles bestemmelser

§ 23. Enhver, der lider tab ved en regulering, jf. § 16, ved forandring af vandstanden i en sø, jf. § 18, eller ved anlæg af nyt vandløb, jf. § 21, har ret til erstatning.

§ 24. Udgifterne i forbindelse med de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 16 og 18, afholdes af de grundejere, der skønnes at have nytte af foranstaltningerne. Udgifterne fordeles mellem grundejerne efter den nytte, foranstaltningerne har for den enkelte ejendom.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan for offentlige vandløb helt eller delvis afholde de udgifter, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Spørgsmål om fordeling af udgifterne kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke finder anvendelse på projekter, der er omfattet af § 1, stk. 5 og 6, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og regler, der fastsættes i medfør heraf.

§ 25. Udgifterne i forbindelse med de foranstaltninger, der er nævnt i §§ 16, 18 og 21, kan afholdes forskudsvis af vandløbsmyndigheden.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan kræve sikkerhed for betaling af forskudsvis afholdte udgifter.

§ 26. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af sager efter dette kapitel, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne og om deres samarbejde med andre myndigheder, om offentlighedens medvirken og om udelukkende digital annoncering.

Kapitel 7

Vandløbenes vedligeholdelse

Fælles bestemmelser for offentlige og private vandløb

§ 27. Vandløb skal vedligeholdes således, at det enkelte vandløbs skikkelse eller vandføringsevne ikke ændres, medmindre andet er fastsat i regulativet, jf. § 12, stk. 4, eller i afgørelse efter § 36 a, stk. 1.

Stk. 2. Grødevæksten i vandløbene kan begrænses ved mekaniske metoder som grødeskæring, opgravning og lignende eller ved biologiske metoder som etablering af skyggegivende vegetation på vandløbets bredder.

Stk. 3. Afskåret grøde skal optages, medmindre grøden ikke er til skade for vandløbet eller det vandområde, vandløbet udmunder i.

Stk. 4. Slam, grøde og andet, der ophobes ved stemmeværker eller andre anlæg, må ikke videreføres til skade for vandløbet eller for det vandområde, vandløbet udmunder i. Vandløbsmyndigheden kan fastsætte nærmere bestemmelse herom.

§ 28. Bredejere og brugere af tilstødende ejendomme skal tåle, at fornødent vedligeholdelsesarbejde udføres. Fyld, afskåret grøde og andet, der fremkommer ved sædvanlig vedligeholdelse, skal den, der bruger de tilstødende ejendomme, modtage og bortskaffe fra vandløbets bredder uden erstatning. Skader som følge af almindelig kørsel og færdsel til fods langs vandløbet i forbindelse med vedligeholdelse kan ikke kræves erstattet. Såfremt der i øvrigt under vedligeholdelsesarbejder påføres ejere eller brugere skade eller ulempe, har ejeren eller brugeren ret til erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 29. Benyttes arealer ved vandløb til græsning for løsgående husdyr, kan vandløbsmyndigheden påbyde, at bredejerne anbringer og vedligeholder forsvarligt hegn, og at vandingssteder skal graves uden for vandløbets profil og frahegnes dette.

§ 30. Miljø- og fødevareministeren kan efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening) fastsætte nærmere regler om vandløbenes vedligeholdelse og om vandløbsmyndighedernes behandling af sager efter dette kapitel.

Offentlige vandløb

§ 31. Vedligeholdelsen af offentlige vandløb påhviler vandløbsmyndigheden.

Stk. 2. Det kan pålægges pumpelag og landvindingslag helt eller delvis at afholde udgifterne til vedligeholdelse af vandløb under laget og at foretage vedligeholdelsen. Vandløbsmyndighedens afgørelse om hel eller delvis afholdelse af udgifterne kan inden 4 uger efter, den er meddelt parterne, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke finder anvendelse på projekter, der er omfattet af § 1, stk. 5 og 6, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og regler, der fastsættes i medfør heraf.

§ 32. Vedligeholdelsen af rørlagte offentlige vandløb omfatter ikke hel eller delvis omlægning af rørledninger. Sager herom afgøres efter reglerne i kapitel 6.

§ 33. Under et offentligt vandløbs regulering overtages vedligeholdelsen af den strækning, der reguleres, af anlægsledelsen, og udgifterne herved henregnes til anlægsudgifterne.

§ 34. Vandløbsmyndigheden kan for at begrænse grødevæksten i forbindelse med tilrettelæggelsen af vedligeholdelsen af offentlige vandløb foretage beplantning langs vandløb, ligesom det kan påbydes bredejerne at bevare skyggegivende vegetation.

Private vandløb

§ 35. Vedligeholdelsen af private vandløb påhviler bredejerne, medmindre der efter stk. 3 eller efter § 36 er truffet anden bestemmelse.

Stk. 2. Såfremt vedligeholdelsesbyrden forøges som følge af regulering af vandløb eller anlæg af nye vandløb, skal de grundejere, som pålægges udgifter ved de nævnte foranstaltninger, afholde de forøgede vedligeholdelsesudgifter i forhold til hver enkelts nytte af foranstaltningen.

Stk. 3. Spørgsmål om vedligeholdelsesbyrdens fordeling kan indbringes for vandløbsmyndigheden. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder be-

stemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke finder anvendelse på projekter, der er omfattet af § 1, stk. 5 og 6, i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og regler, der fastsættes i medfør heraf.

§ 36. Vandløbsmyndigheden kan fastsætte bestemmelser om vedligeholdelsens omfang og udførelse, herunder om der skal foretages opsamling af afskåret grøde.

§ 36 a. Vandløbsmyndigheden kan for private vandløb, for hvilke det af vandplaner efter miljømålsloven fremgår, at der skal foretages en indsats, træffe afgørelse om ændret vedligeholdelse således, at vandløbet eller dele heraf ikke eller kun i særlige tilfælde må vedligeholdes.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan først træffe afgørelse efter stk. 1, når myndigheden har indhentet godkendelse her- til hos de statslige myndigheder.

Kapitel 8

Vandløbsrestaurering

§ 37. For at forbedre de fysiske forhold i og omkring vandløb kan vandløbsmyndigheden beslutte, at der gennemføres restaureringsforanstaltninger, herunder genopretning af vandløbs naturlige løb og fjernelse af fysiske spærringer for vandgennemstrømningen.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden afholder udgifterne ved restaureringer. Miljø- og fødevareministeren kan inden for rammerne af de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, yde tilskud til gennemførelse af restaureringsprojekter.

Stk. 3. Foranstaltninger efter stk. 1 kan ikke gennemføres, hvis der derved tilsidesættes væsentlige kulturhistoriske interesser.

Stk. 4. Enhver, der lider tab ved en foranstaltning som nævnt i stk. 1, har ret til erstatning.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om foranstaltninger som nævnt i stk. 1, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne, om deres samarbejde med andre myndigheder, om offentlighedens medvirken og om tilskudsordningen efter stk. 2.

§ 37 a. Miljø- og fødevareministeren kan bestemme, at ejere af opstemningsanlæg til udnyttelse af vandkraften i Gudenåen til elproduktion har pligt til at udsætte fisk i Gudenåsystemet i henhold til planer udarbejdet i medfør af fiskeriloven.

Kapitel 9

Udpumpningsanlæg med digeanlæg til afvanding samt anlæg med digeanlæg til indtagning og indpumpning samt videreledning af vand til bevanding

Private anlæg

§ 38. Private udpumpningsanlæg til brug for afvanding må ikke etableres eller ændres, herunder driftsmæssigt, uden vandløbsmyndighedens godkendelse. § 44, stk. 1, og §§ 45 og 46 finder tilsvarende anvendelse på disse anlæg.

Offentlige anlæg

§ 39. Vandløbsmyndigheden kan træffe beslutning om oprettelse af offentlige pumpelag.

§ 40. Vandløbsmyndigheden fastsætter, hvilket område der skal høre under pumpelaget, og udfærdiger en vedtægt for laget. Vedtægten tinglyses på de ejendomme, der er medlem af laget, og på de ejendomme, der i øvrigt yder bidrag til laget.

Stk. 2. Vedtægten for Digelaget for Marsken ved Tønder skal indeholde bestemmelser om Transport- og Bygningsministeriets tekniske tilsyn med havdiget fra rigsgrensen til Højer, havdiget fra Højer til Emmerlev, Højer Sluse med tilhørende bygninger, øvrige værker og arealer samt Snuromdiget. Bestemmelserne fastsættes af trafikministeren.

§ 41. Ved fastsættelse af, hvilke ejendomme der skal yde bidrag til laget, finder § 24, stk. 1, tilsvarende anvendelse. I mangel af forlig kan spørgsmålet forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 42. Vandløbsmyndigheden kan optage lån til dækning af anlægsomkostningerne og senere ekstraordinære omkostninger for pumpelag eller garantere for disse låns forrentning og tilbagebetaling. Pumpelagets udgifter i øvrigt udredes forskudsvis af vandløbsmyndigheden.

§ 42 a. Vandløbsmyndighedens udgifter efter § 42 og udgifter i forbindelse med administration af offentlige pumpelag betales af bidragyderne til laget. Ved fordeling af udgifterne finder § 24, stk. 1 og 3, tilsvarende anvendelse.

§ 43. Vandløbsmyndigheden kan pålægge pumpelaget at udføre nødvendige vedligeholdelsesarbejder på anlægget med tilhørende vandløb.

§ 44. Inden ophævelse af et pumpelag fastlægger vandløbsmyndigheden de fremtidige afvandingsforhold inden for pumpelagets område.

Stk. 2. Når arbejderne til sikring af de fremtidige afvandingsforhold er udført og pumpelaget har opfyldt sine økonomiske forpligtelser herved og efter § 42, ophæves pumpelaget.

§ 45. Enhver, der lider tab ved oprettelse eller ændring af offentlige pumpelag, har ret til erstatning.

§ 46. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om handlingen af sager i henhold til dette kapitel.

§ 46 a. Vandløbsmyndigheden må ikke uden miljø- og fødevareministerens forudgående tilladelse godkende ændring eller omlægning af udpumpningsanlæg med henblik på yderligere grundvandssænkning i lavbundsområder i landzone eller sommerhusområder.

Kapitel 10

Broer, opstemningsanlæg, flodemål m.m.

§ 47. Broer, overkørsler eller lignende må ikke anlægges eller ændres uden vandløbsmyndighedens godkendelse.

§ 48. Opstemningsanlæg eller andre anlæg, der kan hindre vandets frie løb eller i øvrigt kan være til skade for vandløbet, må ikke anlægges eller ændres, herunder driftsmæssigt, uden vandløbsmyndighedens godkendelse.

§ 49. Vandløbsmyndigheden fastsætter flodemål for alle opstemningsanlæg.

§ 50. Vandløbsmyndigheden kan meddele påbud om, at anlæg, jf. § 48, skal ændres eller nedlægges, såfremt anlægget er til væsentlig skade for vandløbskvaliteten.

§ 51. Enhver, der lider tab ved foranstaltninger efter dette kapitel, har ret til erstatning.

§ 52. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler for vandløbsmyndighedens behandling af sager efter dette kapitel, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne og om deres samarbejde med andre myndigheder, om offentlighedens medvirken og om udelukkende digital annoncering.

Kapitel 11

Tilsyn og kontrol

§ 53. Til brug for vandløbsmyndighedernes tilsyn med vandløbene foretager kommunalbestyrelsen en registrering af de dambrug, der findes inden for kommunens område. Ophører driften af et registreret dambrug, skal ejeren meddele dette til kommunalbestyrelsen, der derefter sletter dambruget af registeret. Registeret ligger til gennemsyn hos kommunen.

§ 54. Beskadiges vandløb, diger, bygværker eller andre anlæg omfattet af denne lov, eller foretages foranstaltninger i strid med loven, kan vandløbsmyndigheden meddele påbud om genoprettelse af den tidligere tilstand. Vandløbsmyndigheden kan endvidere meddele påbud om udførelse af manglende vedligeholdelsesarbejder.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden påser, at påbud og forbud efter denne lov efterkommes, og at vilkår fastsat i tilladelser overholdes.

Stk. 3. Er et påbud eller et forbud ikke efterkommet inden udløbet af den fastsatte frist, kan vandløbsmyndigheden foretage det fornødne på den forpligtedes regning.

§ 54 a. Bliver vandløbsmyndigheden opmærksom på et ulovligt forhold, skal den foranledige det ulovlige forhold bragt til ophør, medmindre der er tale om forhold af ganske underordnet betydning.

§ 55. Er der fare for, at betydelig skade kan ske på grund af et vandløbs mangelfulde tilstand eller på grund af usædvanlige nedbørsforhold eller andre udefra kommende usædvanlige begivenheder, kan vandløbsmyndigheden foretage det fornødne uden påbud og på den forpligtedes regning. Politiet yder om fornødent bistand hertil efter regler, der fast-

sættes efter forhandling mellem miljø- og fødevareministeren og justitsministeren.

§ 56. Miljø- og fødevareministeren kan pålægge vandløbsmyndigheden inden udløbet af en frist at opfylde sine forpligtelser til at udføre arbejder eller at afhjælpe konstaterede mangler. Efterkommes pålægget ikke inden udløbet af fristen, kan ministeren lade arbejdet udføre for vandløbsmyndighedens regning.

§ 57. Kommunalbestyrelsen, taksationsmyndighederne, miljø- og fødevareministeren, myndigheder eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget til at foretage undersøgelser eller udføre arbejder i øvrigt, har uden retskendelse ret til færdsel langs vandløbene. Ejeren og brugeren har ret til erstatning for skader herved, medmindre færdselen sker til fods eller i forbindelse med vedligeholdelsesarbejder, jf. dog § 28.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem miljø- og fødevareministeren og justitsministeren.

Stk. 3. Legitimation skal forevises på forlangende.

§ 58. Den, der er ansvarlig for forhold eller anlæg, der er omfattet af denne lov, skal efter anmodning fra kommunalbestyrelsen eller miljø- og fødevareministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for vurderingen af forhold efter loven.

§ 59. Miljø- og fødevareministeren kan pålægge vandløbsmyndigheden at tage spørgsmål, herunder konkrete sager, vedrørende vandløb op til behandling og afgørelse.

§ 59 a. Det påhviler den til enhver tid værende ejer eller bruger af en ejendom at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 11 a.

§ 60. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om vandløbsmyndighedens tilsyns- og kontrolvirksomhed, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne og om deres samarbejde med andre myndigheder og om lodsejerrepræsentation ved tilsyn med vandløb.

Kapitel 11 a

Miljøskade

§ 60 a. En miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forstås i overensstemmelse med §§ 7-11 i miljøskadeloven.

§ 60 b. Ved den ansvarlige for driften forstås den, der driver eller kontrollerer den erhvervmæssige aktivitet.

Stk. 2. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, der er forårsaget i forbindelse med erhvervmæssig anlæggelse eller drift af opstemningsanlæg, jf. § 48, forstås den ansvarlige for driften, uanset hvordan skaden eller den overhængende fare for en skade er sket.

Stk. 3. Ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder som fastlagt i §§ 7, 10

og 11 i miljøskadeloven, som ikke er omfattet af stk. 2, forstås den ansvarlige for driften, hvis skaden eller den overhængende fare for en skade skyldes uforsvarlig adfærd udvist af den pågældende.

§ 60 c. Den ansvarlige for driften skal i tilfælde af en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade straks underrette vandløbsmyndigheden om alle relevante aspekter ved situationen.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften skal straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der kan afværge en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften skal, hvis en miljøskade er indtrådt, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse skadens omfang og forhindre yderligere skade.

Stk. 3. Vandløbsmyndigheden påser, at pligterne efter stk. 1 og 2 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 60 g.

§ 60 d. Vandløbsmyndigheden kan påbyde den ansvarlige for driften at give de oplysninger, som har betydning for vurderingen af, om der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage undersøgelser, analyser, måling af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge årsagen til og virkningen af en stedfundet påvirkning af naturen eller miljøet.

§ 60 e. Påbud efter § 60 d kan meddeles, uanset om den ansvarlige for driften har rådighed over den ejendom, hvor der er påvist en påvirkning af naturen eller miljøet. I påbuddet skal der fastsættes en pligt til retablering af ejendommen.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for driften ikke har rådighed over ejendommen, kan vandløbsmyndigheden meddele den, der har rådighed over ejendommen, påbud om at tåle, at undersøgelser m.v. gennemføres ved den ansvarlige for driften. Påbuddet er bindende over for den, der til enhver tid har rådighed over ejendommen.

§ 60 f. Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 60 b, stk. 2, kan godtgøre, at miljøskaden

- 1) er forvoldt af tredjemand og er indtrådt, til trods for at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet,
- 2) skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, og ikke skyldes den pågældendes egne aktiviteter eller
- 3) er forvoldt ved en emission eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en tilladelse, og som ikke skyldes egen uforsvarlig adfærd.

Stk. 2. Pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige for driften som nævnt i § 60 b, stk. 2, kan godtgøre, at faren skyldes forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1 eller 2.

§ 60 g. Hvis der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade forårsaget af en aktivitet som nævnt i § 60 b, stk. 2 eller 3, som skal behandles efter miljøskadeloven, træffer vandløbsmyndigheden afgørelse herom.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om, at der foreligger en miljøskade forårsaget af en aktivitet som nævnt i § 60 b, stk. 2, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 60 f, stk. 1.

Stk. 3. Afgørelse efter stk. 1 om, at der foreligger en overhængende fare for en miljøskade forårsaget af en aktivitet som nævnt i § 60 b, stk. 2, kan ikke træffes, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at der foreligger forhold som nævnt i § 60 f, stk. 1, nr. 1 eller 2.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at vandløbsmyndigheden skal forelægge et udkast til afgørelse efter stk. 1 med henblik på at indhente en bindende udtalelse fra miljø- og fødevareministeren om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven. Miljø- og fødevareministeren kan desuden fastsætte regler om, at den bindende udtalelse først kan påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3.

§ 60 h. Hvis der foreligger en miljøskade, som påvirker eller kan påvirke et andet EU-land, træffer vandløbsmyndigheden afgørelse herom, uanset at der ikke efter § 60 g kan træffes afgørelse om, hvem der er ansvarlig for miljøskaden.

§ 60 i. Vandløbsmyndigheden sender afgørelsen om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og det materiale, der er indgået i vurderingen af sagen, til miljø- og fødevareministeren. Fremsendelse skal ske samtidig med underretning af den ansvarlige herfor.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden offentliggør afgørelsen. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelsen.

Stk. 4. Afgørelse om, at der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, som skal behandles efter miljøskadeloven, kan først påklages som led i en klage over en afgørelse efter miljøskadelovens kapitel 2 eller 3. Klagefristen løber i samme tidsrum som klagefristen for afgørelsen efter miljøskadeloven, og klagen skal indgives i overensstemmelse med miljøskadelovens § 52.

§ 60 j. På anmodning fra en klageberettiget efter § 84, stk. 1, nr. 2, eller stk. 2, skal vandløbsmyndigheden træffe afgørelse efter § 60 g eller § 60 h.

Stk. 2. Anmodningen skal være ledsaget af relevante oplysninger om den formodede miljøskade eller den overhængende fare for en miljøskade.

Stk. 3. Vandløbsmyndigheden kan afvise at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, hvis anmodningen ikke er ledsaget af oplysninger som nævnt i stk. 2.

Kapitel 12

Forskellige bestemmelser

§ 61. Kommunalbestyrelsen, miljø- og fødevareministeren eller personer, der af disse myndigheder er bemyndiget hertil, har uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme for at lade foretage opmålinger, nivellementer og andre tekniske forarbejder og undersøgelser, som er nødvendige for udarbejdelsen af planer for arbejder, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på bygninger eller dele af bygninger, der udelukkende anvendes til privat beboelse.

Stk. 3. Mindst 2 uger forud skal der gives skriftlig meddelelse til ejere og brugere af ejendommen eller, hvis dette ikke er muligt, ske offentliggørelse i et eller flere lokale blade om, at sådanne arbejder eller undersøgelser vil blive foretaget.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 57, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved udøvelsen af beføjelserne i stk. 1.

Stk. 5. De skader og ulemper, der forvoldes ved foranstaltningerne efter stk. 1, skal erstattes, eventuelt i forbindelse med en efterfølgende ekspropriation.

§ 62. Uanset at forholdene ved et vandløb eller anlæg tidligere er fastlagt ved aftale, eller at der tidligere er truffet afgørelse herom, kan der fastsættes nye bestemmelser vedrørende vandløbet eller anlægget, hvis de faktiske forhold har ændret sig, eller hvis den tidligere aftale eller afgørelse må anses for utilstrækkelig.

§ 63. Vandløbsmyndigheden kan godkende, at en person, der ikke har deltaget i en foranstaltning, benytter foranstaltningen mod at betale en del af anlægsudgifterne og deltage i den fremtidige vedligeholdelsesudgift samt erstatte det tab, som benyttelsen medfører. Vandløbsmyndighedens afgørelse om det økonomiske spørgsmål kan inden 4 uger efter, at den er meddelt parterne, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 64. Såfremt en foranstaltning efter denne lov berører et anlæg, hvortil der kan foretages ekspropriation efter anden lovgivning, kan den, der er ansvarlig for det berørte anlæg, beslutte, hvilke foranstaltninger der skal træffes af hensyn til anlægget og dets udvidelsesmuligheder, og hvem der skal udføre de arbejder, der skal udføres på det berørte anlæg. I øvrigt finder reglerne i denne lov anvendelse.

Stk. 2. Hvis et anlæg, hvortil ekspropriation foretages efter bestemmelserne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, berører bestående afvandsforhold eller mulighederne for en fremtidig ordning af sådanne, skal spørgsmål om, hvilke foranstaltninger der skal træffes af hensyn til afvandsforholdene, forud for besigtigelsesforretningen forhandles mellem anlægsmyndigheden og vandløbsmyndigheden. I tilfælde af enighed mellem disse kan de ekspropriationer, der er nødvendige til foranstaltningerne, foretages efter reglerne i nævnte lov, såfremt eks-

propriationskommissionen kan tiltræde den aftalte ordning. I andre tilfælde behandles de pågældende spørgsmål efter reglerne i denne lov.

§ 65. Bidrag, som påhviler en fast ejendom til dækning af udgifter, som vandløbsmyndigheden har afholdt forskudsvis i henhold til denne lov, har samme fortrinsret som de på faste ejendomme hvilende kommunale skatter. Det samme gælder, hvis udgiften er afholdt i henhold til vandløbsmyndighedens garanti. Hvis vandløbsmyndigheden til gennemførelse af anlæg efter denne lov optager bank- eller sparekasselån eller yder garanti for lån, som afdrages gennem bidrag fra de interesserede ejendomme, kan vandløbsmyndigheden lade långiveren foretage bidragsopkrævningen og føre regnskab herfor. I tilfælde af manglende betaling af bidrag, der er omfattet af 2. pkt., fyldestgør vandløbsmyndigheden långiver.

Stk. 2. Taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje kan bestemme, at der for anlægsbidrag gives pant i den afgiftspligtige ejendom forud for andre hæftelser af privatretlig oprindelse på vilkår, der fastsættes af taksationsmyndighederne.

Stk. 3. Bidrag til regulering og vedligeholdelse af offentlige vandløb og bidrag til offentlige pumpelag opkræves og inddrives sammen med og efter samme regler som kommunale ejendomsskatter.

§ 66. Attester, der angiver, hvilke bidrag til offentlige vandløb og pumpelag der påhviler en ejendom, udfærdiges på begæring af vandløbsmyndigheden. For sådanne attester kan opkræves betaling.

§ 67. Hvis en ejendom, hvorpå der efter denne lov hviler bidrag, udstykes eller formindskes ved arealoverførsel, fordele vandløbsmyndigheden efter anmodning det bidrag, der påhviler ejendommen, mellem de pågældende arealer, og det fastsættes, hvorledes udgifterne ved fordelingen skal uddedes.

Stk. 2. Vandløbsmyndighedens afgørelse kan inden 4 uger efter, at den er meddelt parterne, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelser i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Indtil fordelingen er sket, hæfter hver ejer for hele det bidrag, der påhviler ejendommen før ændringen.

§ 68. Forøges afløbsmængden ved bebyggelse, ved vej anlæg, ved udpumpning, der ikke er omfattet af kapitel 9, eller ved borer, kan vandløbsmyndigheden pålægge ejeren af de ejendomme eller anlæg, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, at yde et forholdsmæssigt bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.

Stk. 2. Tilføres der et vandløb spildevand, der i nævneværdig grad forøger arbejdet ved vandløbets oprensning, kan vandløbsmyndigheden pålægge ejerne af de ejendomme, hvorfra ulemperne hidrører, at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.

Stk. 3. Medfører indvinding af vand fra et vandløb, at arbejdet ved vandløbets vedligeholdelse i nævneværdig grad forøges, kan vandløbsmyndigheden pålægge vandindvin-

dingsanlæggets ejer at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.

Stk. 4. Vandløbsmyndighedens afgørelse efter stk. 1-3 kan inden 4 uger efter, at den er meddelt den pågældende, forlanges indbragt for taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118, og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 69. Dyrkning, jordbehandling, plantning, jf. dog § 34, terrænændring, anbringelse af hegn, jf. dog § 29, og opførelse af bygværker i landzone må ikke foretages i en bræmme på 2 m langs åbne, naturlige vandløb og søer. Det samme gælder langs kunstige vandløb og søer, der i vandplanen efter miljømålsloven enten skal opfylde miljømålet godt økologisk potentiale eller maksimalt økologisk potentiale. Bestemmelsen gælder dog ikke for isolerede søer under 100 m².

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, fra hvilket tidspunkt bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på bræmmer langs vandløb og søer, der ikke før vandplanens ikrafttræden var omfattet af bræmmekravet.

Stk. 3. Vandløbsmyndigheden kan i regulativer for offentlige vandløb fastsætte bredden af det areal, det i øvrigt er nødvendigt at råde over ved maskinel udførelse af vedligeholdelsesarbejder i henhold til § 31, stk. 1.

§ 70. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om opkrævning af bidrag og om adgang til at få oplysning om bidrag.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan endvidere fastsætte regler om vandløbsmyndighedens adgang til at opkræve gebyrer for behandling af visse sager.

§ 70 a. Miljø- og fødevareministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår

- 1) tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter §§ 17, 18, 21, 38, 47 og 48,
- 2) vandløbsregulativer kan udarbejdes efter §§ 12 og 14,
- 3) bestemmelser om vandløb kan fastsættes efter §§ 15 og 36,
- 4) vandløbsrestaurering kan vedtages efter § 37,
- 5) offentlige pumpeanlæg kan oprettes efter § 39, og
- 6) flodemål for opstemningsanlæg kan fastsættes efter § 49.

§ 70 b. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at bestemte typer af sager efter loven skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning

§ 70 c. Vandløbsmyndigheden skal iværksætte de foranstaltninger, som fremgår af handleplanen til gennemførelse af vandplanen efter miljømålsloven.

Kapitel 13

Ekspropriation og erstatning

§ 71. Til gennemførelse af foranstaltninger efter denne lov kan vandløbsmyndigheden, når almenvellet kræver det, iværksætte ekspropriation. §§ 98 og 100-102 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. (Ophævet)

§ 72. Taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning for ekspropriation efter § 71 samt erstatning efter § 57, stk. 1, 2. pkt., og § 61, stk. 5.

Stk. 2. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne og om erstatningens fastsættelse og udbetaling finder bestemmelserne i §§ 107-111, 114-118 og 122 i lov om offentlige veje tilsvarende anvendelse.

§ 73. Taksationsmyndighederne efter §§ 105 og 106 i lov om offentlige veje fastsætter erstatning efter § 23, § 28, § 37, stk. 4, § 38, jf. § 45, § 45 og § 51 samt for mangelfuld opfyldelse af forpligtelser med hensyn til vedligeholdelse af vandløb. Om sagens behandling for taksationsmyndighederne gælder § 123 i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Sagen indbringes for taksationskommissionen af den erstatningssøgende.

Stk. 3. Taksationsmyndighedernes udgifter ved sagens behandling bortset fra vederlag til formænd og sekretærer betales forlods af vandløbsmyndigheden.

Kapitel 14

Vandløbsmyndighedens forpligtelse i økonomiske spørgsmål

§ 74. Vandløbsmyndigheden skal i forbindelse med afgørelser efter denne lov søge at tilvejebringe forlig om økonomiske spørgsmål, herunder bidragsfordeling.

Kapitel 15

Beslutninger i vandløbssager

§ 75. Vandløbsmyndighedens afgørelser meddeles skriftligt til ansøgeren eller til den eller de, der er ansvarlige for forholdet.

Stk. 2. Skriftlig underretning om afgørelsen sendes samtidig til berørte myndigheder. Endvidere underrettes skriftligt privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kendskab om afgørelsen, samt foreninger og organisationer, som må antages at være klageberettigede efter § 84, stk. 2-4. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering. Offentlig annoncering kan ske udelukkende digitalt.

§ 76. Vandløbsmyndighedens afgørelser skal indeholde oplysning om klagemyndighed og klagefrist.

Stk. 2. Omfatter afgørelsen et påbud eller forbud, skal der være fastsat en frist for afgørelsens efterkommelse.

§ 77. Inden der træffes afgørelse om påbud eller forbud, skal adressaten for disse beslutninger skriftligt underrettes

om sagen og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig efter forvaltningsloven.

Stk. 2. Underretning som nævnt i stk. 1 kan undlades, hvis øjeblikkelig afgørelse er påkrævet, eller hvis underretning må anses for åbenbart unødvendig.

§ 77 a. Bestemmelserne i § 76, stk. 2, og § 77, stk. 1, finder ikke anvendelse på meddelelse om standsning af arbejder, som er påbegyndt uden fornøden tilladelse eller godkendelse, eller meddelelse om at efterkomme en tidligere truffet afgørelse.

§ 78. Miljø- og fødevareministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve vandløbsmyndighedens beføjelse til at føre tilsyn med overholdelse af bestemmelsen i § 69, stk. 1.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om adgang til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 4. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1 og 2.

§ 79. Miljø- og fødevareministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af vandløbsmyndigheden, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Kapitel 16

Klage

§ 80. Vandløbsmyndighedens afgørelser, bortset fra afgørelser om erstatning og andre økonomiske spørgsmål og miljø- og fødevareministerens afgørelser efter § 37 a, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Afgørelser efter § 54 a kan dog ikke påklages.

Stk. 2. Afgørelser efter kapitel 11 a kan dog påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at vandløbsmyndighedens afgørelser i nærmere angivne grupper af sager om private vandløb ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

§ 81. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. I tilfælde, hvor offentlig annoncering har fundet sted, regnes klagefristen fra offentliggørelsen uanset tidspunktet for eventuel individuel underretning, jf. § 75, stk. 2.

§ 82. Klage til Natur- og Miljøklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 18 b, stk. 2-4, i

lov om Natur- og Miljøklagenævnet. Endvidere skal efterfølgende kommunikation om klagesagen ske ved anvendelse af digital selvbetjening. En klage anses for indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter klagefristens udløb videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med myndighedens bemærkninger til sagen og de anførte klagepunkter.

Stk. 2. Når myndigheden videresender klagen til Natur- og Miljøklagenævnet, sender den samtidig en kopi af sin udtalelse til de i klagesagen involverede med en frist for at afgive bemærkninger til Natur- og Miljøklagenævnet på 3 uger fra modtagelsen.

Stk. 3. Myndigheden skal straks underrette Natur- og Miljøklagenævnet, hvis den, efter at klagen er videresendt til nævnet, inddrages i forhandlinger med adressaten for afgørelsen og klageren om tilpasninger af det ansøgte projekt, der er af betydning for klagen. Natur- og Miljøklagenævnet kan sætte behandlingen af sagen i bero, indtil forhandlingerne er afsluttet. Myndigheden underretter nævnet om resultatet af forhandlingerne, når de er afsluttet.

Stk. 4. Myndighedens videresendelse af klage til og efterfølgende kommunikation om klagesagen med Natur- og Miljøklagenævnet skal ske ved anvendelse af digital selvbetjening. Det samme gælder sager, hvor klage ikke er indgivet ved anvendelse af digital selvbetjening, men hvor Natur- og Miljøklagenævnet har truffet afgørelse om, at klagen ikke afvises.

Stk. 5. Indgives en klage ikke ved anvendelse af digital selvbetjening, skal myndigheden snarest videresende klagen til Natur- og Miljøklagenævnet. I sådanne tilfælde finder stk. 1, 4. og 5. pkt., og stk. 2 ikke anvendelse.

Stk. 6. Klage har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet beslutter andet. Klage over afgørelser truffet efter § 12, stk. 3, og § 37 a har dog ikke opsættende virkning.

Stk. 7. Ved meddelelse af et påbud eller et forbud kan vandløbsmyndigheden i særlige tilfælde beslutte, at påbuddet eller forbuddet skal efterkommes uanset klage. Selv om denne beslutning påklages, skal påbuddet eller forbuddet efterkommes, indtil Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 8. Hvis udnyttelse af en tilladelse eller godkendelse forudsætter udførelse af anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før klagefristens udløb, eller, hvis der er klaget over afgørelsen, før Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse foreligger. Vandløbsmyndigheden skal straks underrette den, der har fået tilladelsen eller godkendelsen, om, at afgørelsen er påklaget.

Stk. 9. Bestemmelserne i stk. 7 og 8 indebærer ingen begrænsninger i Natur- og Miljøklagenævnets adgang til at ændre eller ophæve en påklaget afgørelse.

Stk. 10. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at stk. 7 og 8 ikke finder anvendelse på visse former for mindre arter af anlægsarbejder.

§ 83. (Udelades)

§ 84. Vandløbsmyndighedens afgørelser kan påklages af:

- 1) den, afgørelsen er rettet til,
- 2) enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald og
- 3) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker.

Stk. 2. Afgørelser efter kapitel 5 vedrørende regulativer for offentlige vandløb kan desuden påklages af

- 1) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 2) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
- 3) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Stk. 3. Afgørelser efter kapitel 11 a kan påklages af

- 1) de personer m.v., der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, og
- 2) de foreninger og organisationer, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund kan påklage visse større sager efter kapitlerne 6, 7 og 8 efter miljø- og fødevareministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 5. Ved klage efter stk. 2, nr. 2 og 3, jf. stk. 3, nr. 2, kan Natur- og Miljøklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter eller på anden måde.

Kapitel 17

Straffebestemmelser og ikrafttræden m.v.

§ 85. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 3, § 4, stk. 1 og 2, §§ 5, 6, 17, 18 og 21, § 27, stk. 1, 3 og 4, §§ 38, 47, 48 og 69, bestemmelser i regulativer, jf. § 12, bestemmelser efter § 36 a eller bestemmelser om vedligeholdelse af diger, sluser m.v. og om anlæggets benyttelse, herunder adgangsregler og ordensforskrifter i vedtægter, jf. § 40,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter loven,
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven,
- 4) undlader at meddele oplysninger efter § 58,
- 5) modvirker adgang til en ejendom i strid med §§ 57 og 61,
- 6) undlader at give underretning eller træffe foranstaltninger som nævnt i § 60 c eller
- 7) forsætligt borttager, forvansker eller beskadiger afmærkninger, som foretages i forbindelse med arbejder og undersøgelser efter § 61.

Stk. 2. I bestemmelser, der udfærdiges af miljø- og fødevareministeren i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 86. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljøministeren.²⁾

Stk. 2. Fra lovens ikrafttræden ophæves vandløbsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 523 af 26. september 1973.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte overgangsbestemmelser.

§ 87. (Overgangsbestemmelse, udelades).

§ 88. Afgørelser truffet efter de hidtil gældende bestemmelser bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af loven eller regler udstedt med hjemmel i loven træffes ny afgørelse. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Miljøministeren bestemmer efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening), hvornår de hidtil gældende regulativer skal være bragt i overensstemmelse med bestemmelserne i loven.

§ 89. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 250 af 23. maj 1984 om ændring af forskellige miljø- og planlægningslove (Håndhævelse), der vedrører og ændrer § 54 a, § 55 og § 77, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 1984.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 138 af 7. marts 1990 om ændring af forskellige lovbestemmelser (Konsekvensændringer som følge af lov om udstykning og anden registrering i matriklen), der ændrer § 67, stk. 1 og 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1991.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 9 af 3. januar 1992 om naturbeskyttelse, der vedrører og ændrer § 7 a og § 69, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 93. Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 402 af 14. juni 1995 om ændring af vandløbsloven og vandforsyningsloven, der vedrører § 37 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 1995.

Lov nr. 478 af 1. juli 1998 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om naturfredning, lov om vandløb og lov om planlægning (Justering af harmonikrav og genopretning

af vådområder i overensstemmelse med aftalen om Vandmiljøplan II), der vedrører § 46 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Loven træder i kraft den 15. juli 1998.

Lov nr. 355 af 2. juni 1999 om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd, der ændrer § 84, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 447 af 31. maj 2000 om ændring af visse miljølove (Implementering af Århuskonventionen m.v.), der ændrer § 75, stk. 2, og § 84, stk. 2-5, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. september 2000, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Lovens regler om adgang til at påklage afgørelser gælder for sager, der er afgjort i første instans efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3-4. (Udelades)

Lov nr. 466 af 7. juni 2001 om ophævelse af lov om landvæsensretter og om ændring af forskellige love som følge af nedlæggelsen af landvæsensretterne (Overførsel af landvæsensretternes sager til andre myndigheder), der ændrer § 7, stk. 5, § 41, § 57, stk. 1, 1. pkt., § 65, stk. 2, 2. pkt., § 67, stk. 2, § 68, stk. 4, § 72, § 73 og § 85, stk. 3, samt ophæver § 71, stk. 2, § 74, stk. 2 og 3, og § 80, stk. 1, 2. pkt., indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

Stk. 2. Sager, som er indbragt for en landvæsensret inden lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 145 af 25. marts 2002 om ændring af forskellige love som følge af sammenlægningen af de bornholmske kommuner, der ændrer § 7, stk. 3, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 78

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003,

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 391 af 28. maj 2003 om ændring af lov om vandløb m.v., der vedrører og ændrer § 2, stk. 3 og 4, § 7, stk. 1, 2. pkt., § 9, stk. 3, § 12, stk. 2 og 3, § 22, stk. 2, § 24, stk. 3, § 31, stk. 2, 2. og 3. pkt., overskriften til Kapitel 9, § 40, stk. 2, § 63, 2. og 3. pkt., § 73, stk. 1, 1. pkt., overskriften til Kapitel 14, § 80, stk. 1, og § 85, stk. 1, nr. 1, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Stk. 2. Følgende love ophæves:

- 1) Lov om afvanding af marsken ved Tønder, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 22. april 1988, og
- 2) lov om tillæg til lov om afvanding af marsken ved Tønder, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 22. april 1988.

Stk. 3. Regulativet af 13. oktober 1941 med senere tillæg vedrørende de under bestyrelse af Digelaget for Marsken ved Tønder værende anlæg bevarer sin gyldighed, indtil der i medfør af § 12 i lov om vandløb udarbejdes et nyt regulativ. Vedtægten af 12. oktober 1956 med senere tillæg for Digelaget for Marsken ved Tønder bevarer sin gyldighed, indtil der i medfør af samme lovs § 40 udarbejdes en ny vedtægt for digelaget. Overtrædelse af bestemmelser i regulativet eller i vedtægten straffes efter de hidtil gældende regler. De opgaver og beføjelser for staten, der er fastsat i regulativet og i vedtægten, varetages af Sønderjyllands Amtsråd. Det tekniske tilsyn med havdiget fra rigsgrænsen til Højer, havdiget fra Højer til Emmerlev, Højer Sluse med tilhørende bygninger, øvrige værker og arealer samt Snuromdiget varetages dog fortsat af Trafikministeriet.

Stk. 4. Afgørelser truffet efter de regler, der er nævnt i stk. 2 og 3, bevarer deres gyldighed, indtil der i medfør af lov om vandløb eller regler udstedt i medfør heraf træffes ny afgørelse. Overtrædelse af afgørelserne straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Sager, der er under behandling ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, der vedrører og ændrer § 61, stk. 2, og § 72, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2005.

Lov nr. 454 af 9. juni 2004 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning, lov om vandløb og museumsloven (Internationale naturbeskyttelsesområder, offentlighedens adgang til naturen, fredning, beskyttelseslinjer, fortidsminder m.v.), der vedrører og ændrer § 7 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2004.

Stk. 2-5. (Udelades)

Lov nr. 564 af 24. juni 2005 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love (Udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet), som ændrer §§ 2, 4, 7, 8, 9, 12, 30, 37, 37a, 38, 39, 40, 42, 43, 44, 53, 57, 58, 61, 65, 69, 70, 78, 79, 80, 84 og 88 samt indsætter ny § 12 a, indeholder følgende overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 2. § 2, nr. 22, træder i kraft i det enkelte vanddistrikt ved ikrafttrædelsen af en vandplan efter lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), der gælder for vanddistriktet.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. Sager efter lov om vandløb, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet i amtsrådet, overføres til kommunalbestyrelsen, jf. denne lovs § 2.

Stk. 5-7. (Udelades)

Stk. 8. Klagesager om afgørelser vedrørende regulativer for offentlige vandløb efter lov om vandløb, der ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet af Skov- og Naturstyrelsen, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 1571 af 20. december 2006 om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om beskyttelse af havmiljøet og forskellige andre love (Ophævelse af adgang til at overføre myndighedskompetence til kommunale fællesskaber og ændring af delegationsbestemmelser m.v. i en række love på natur- og miljøområdet), som ændrer § 78 og § 84, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 23

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 533 af 6. juni 2007 om nationalparker, som ændrer § 84, har følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 37

Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Lov nr. 507 af 17. juni 2008 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Implementering af miljøansvarsdirektivet), som ændrer § 75, stk. 2, 2. pkt., § 80, stk. 1, 1. pkt., § 84, § 85, ophæver § 80, stk. 2 og indsæt-

ter § 59 a, kapitel 11 a (§§ 60 a – 60 j) og § 80 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2008, jf. dog stk. 3.
Stk. 2-4. (Udelades)

Lov nr. 508 af 17. juni 2008 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse), som indsætter § 70 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kilde-skatte-loven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), som ændrer § 65, stk. 1 og 2, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.
Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 514 af 12. juni 2009 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og forskellige andre love (Beskyttelse af visse dyrearter m.v.), som ændrer fodnoten til lovens titel, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Loven træder i kraft den 1. oktober 2009.

Lov nr. 1519 af 27. december 2009 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb (Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindingsstilladelser og -rettigheder), som indsætter § 70 b, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Lov nr. 484 af 11. maj 2010 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre lo-

ve (Ændringer som følge af lov om Natur- og Miljøklagenævnet m.v.), som ændret ved § 2 i lov nr. 1608 af 22. december 2010³⁾, som ændrer § 70, stk. 2, og § 84, stk. 5, og ophæver § 80 a og ophæver § 83, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Verserende sager i Naturklagenævnet, der ikke er færdigbehandlet ved lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter lov om Natur- og Miljøklagenævnet af Natur- og Miljøklagenævnet med den i § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet nævnte sammensætning. I sager, hvor Naturklagenævnet har afholdt besigtigelse i en sag om fredning efter naturbeskyttelseslovens kapitel 6, sammensættes Natur- og Miljøklagenævnet med deltagelse af de nævnsmedlemmer, der deltog i besigtigelsen.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. Miljøministeren kan i øvrigt fastsætte overgangsregler.

Lov nr. 293 af 11. april 2011 om ændring af lov om vandløb (Nedklassifikation af vandløb), som ændrer § 10, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende⁴⁾.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 553 af 1. juni 2011 om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om planlægning, lov om vandløb og forskellige andre love (Grøn Vækst), som ændrer fodnoten til lovens titel, § 12, stk. 1, nr. 2, § 27, stk. 1, § 37, § 57, stk. 1, § 70 a, nr. 4, § 78, stk. 2 og 3, og § 85, stk. 1, nr. 1, og indsætter § 12, stk. 2, § 13 a, § 36 a og § 70 c, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juli 2011.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1273 af 21. december 2011 Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og forskellige andre love (Digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation, afskæring af klageadgang), som ændrer § 14, § 26, § 52, § 60 i, stk. 2, og § 75, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 20

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Lov nr. 580 af 18. juni 2012 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Reform af klagesystemet på natur- og miljøområdet m.v.), som ændrer § 69 stk. 1, og § 82, stk. 1, og indsætter § 69, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 28

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2012, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 17, nr. 1 og 2 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁵⁾

Stk. 3-4. (Udelades)

Lov nr. 61 af 29. januar 2013 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og lov om vandløb (Spildevandsforsyningsselskabers opkrævning af bidrag til selskabernes medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand), som indsætter et stk. 4 i § 24, og indsætter et stk. 3 i § 31, og indsætter et stk. 4 i § 35, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁶⁾

Lov nr. 492 af 21. maj 2013 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder og om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet (Forenklet indberetning af tilsynsresultater angående vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpelag og ophævelse af kvalitetsstyringsloven m.v.) som i § 12 ophæver stk. 4, det gamle stk. 5 bliver nu stk. 4, som indsætter § 42 a, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Stk. 2. Vandløbsmyndigheden kan bestemme, at § 42 a i lov om vandløb som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, skal finde anvendelse på udgifter, som vandløbsmyndigheden har afholdt før lovens ikrafttræden, hvis udgifterne vedrører

forhold, begivenheder m.v., der finder sted efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Loven træder i kraft den 8. januar 2014.

Lov nr. 1630 af 26. december 2013 om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Klassifikation af private og offentlige vandløb, ophævelse af krav om dispensation i en række tilfælde til opførelse af bebyggelse inden for skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.), der nyaffatter lovens §§ 10-11 og ændrer § 12, stk. 4, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 86 af 28. januar 2014 om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love (Obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af klage mv.), der ændrer lovens § 82, stk. 1, og § 82, stk. 7 og 8, og indsætter § 82, stk. 4 og 5, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 26

Stk. 1. (Udelades)

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-6, § 7, nr. 2 og 3, og §§ 8-25.⁷⁾

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse for klager over afgørelser, der træffes, før loven træder i kraft. For sådanne klager finder de hidtidige regler anvendelse.

Lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje m.v., der ændrer lovens § 22, stk. 2, § 24, stk. 3, § 31, stk. 2, § 35, stk. 3, § 41, § 63, § 65, stk. 2, § 67, stk. 2, § 68, stk. 4, § 71, § 72, stk. 1 og 2, og § 73, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 139. Loven træder i kraft den 1. juli 2015, jf. dog stk. 2. Stk. 2. (Udelades)

Naturstyrelsen, den 8. december 2015

OLUF ENGBERG

/ Anne-Marie Vægter Rasmussen

-
- ²⁾ Loven trådte i kraft den 1. november 1983, jf. bekendtgørelse nr. 420 af 7. september 1983.
- ³⁾ Lov nr. 1608 af 22. december 2010 trådte i kraft den 1. januar 2011, jf. lovens § 3, stk. 1.
- ⁴⁾ Lov nr. 293 af 11. april 2011 trådte i kraft den 13. april 2011.
- ⁵⁾ Lov nr. 580 af 18. juni 2012 trådte i kraft den 20. juni 2012.
- ⁶⁾ Lov nr. 61 af 29. januar 2013 trådte i kraft den 31. januar 2013.
- ⁷⁾ Bestemmelsen i § 16, i lov nr. 86 af 28. november 2014 trådte i kraft den 28. januar 2015, jf. bekendtgørelse nr. 57 af 23. januar 2015.